

آدم‌ها شبیه اسم‌شان می‌شوند

زهرا کاردانی
نویسنده

من فکر می‌کنم آدم‌ها شبیه اسم‌شان می‌شوند. علاوه بر تربیت خانوادگی و ژن، سال‌ها تکرار یک اسم و یک مضمون، بیخ گوششان آنها را شکل می‌دهد. حالا تصور کنید دختری را یک تنه، تمام اعضای خانواده‌اش را حمایت عاطفی می‌کند. وقتی مادرش بیمار می‌شود، پرستاری‌اش می‌کند و در امورات خانه، دست کمکش می‌شود. آن وقت که مادرش را از دست می‌دهد، برای خواهر و برادرهایش مادری می‌کند. وقتی به شرط با حسین ماندن ازدواج می‌کند، آن دم که پدرش را از دست می‌دهد، آن دم که برادر بزرگش را، وقتی زندگی‌اش را با خدم و حشم رها می‌کند و همراه حسین علیه‌السلام به کربلا می‌رود. او همیشه در حال حمایت اعضای خانواده‌اش، پرستاری و به نحوی کمک آنها بوده است. چه هنگام شهادت مادرش که شش ساله بوده و چه در کربلا که ۵۵ سال داشته است.

بزرگ‌ترین حماسه او البته در همان ۵۵ سالگی اتفاق می‌افتد. آنجا که خیال خام خدایی کردن به جان جوانکی افتاده و خیال می‌کند می‌تواند با ۳۰ هزار سرباز و نیزه و شمشیر، بساط آل... را برای همیشه برچیند. زینب باز هم زینت خانواده‌اش می‌شود. نه آن دم که در بیابان به دنبال کودکان می‌دود. نه آن دم که زن‌ها را یک به یک سوار شترهای بی‌چهار می‌کند. نه! اینها در مقابل قدرت روایتگری‌اش، هیچ‌اند.

زینب سلام... علیها، درست در صحنه‌ای که همه چیز به نظر تمام شده و به نفع یزید می‌آید، می‌ایستد، صدا صاف می‌کند و آنچه در سینه دارد را بیرون می‌ریزد. دست‌هایش، حرف‌هایش، لحن‌اش، طنین و آهنگش طوری است که همه را یاد پدرش می‌اندازد. گویی خود ابوتراب است که ایستاده به

سخن گفتن و سخره گرفتن جلال و جبروت خلیفه، من فکر می‌کنم اسم‌ها، برای آدم‌ها شبیه غایت می‌شوند. انسان آن‌قدر می‌دود و می‌رود تا به اسمش می‌رسد. زینب اما همیشه و هر روز زینت پدرش می‌ماند.

اینستاگرام و نحوه استفاده ما از آن آدم‌ها را درک نمی‌کنم!

عارف چراغی

راستش را بخواهی آدم‌ها را درک نمی‌کنم! الان می‌گویم از چه جهت، از جهت؛ پست‌هایی که در اینستاگرام می‌گذارند، از جهت آدم‌هایی که فالو می‌کنند و از جهت یکسری کارهای بی دلیل و برهانی که انجام می‌دهند.

به چند صفحه که سر بزنی، می‌بینی پست‌هایی که آدم‌ها می‌گذارند از این چند موضوع خارج نمی‌شود؛ یا ملت یک دوربین عکاسی ۱۲ کیلویی انداخته‌اند گردنشان یا گرفته‌اند جلوی چشمشان و دادند یکی ازشان عکس بگیرد که بگویند ما عکاسی می‌کنیم و به عکاسی علاقه‌مند هستیم. یا عکس‌هایی که با دوربین گوشی‌شان از آسمان و ابر گرفته‌اند را می‌گذارند، یا احتمالا رفته‌اند رستوران، انگشت هایشان را به حالت «دو» بالای غذا می‌گیرند و عکسش را می‌گذارند، یا از غذاها و کیک‌هایی که خودشان درست کرده‌اند عکس می‌اندازند یا این که (این خیلی روتین شده) سعی در خلق صحنه‌های هنری و خاص می‌کنند، مثلاً هر

چیز گل‌گلی و فانتزی‌ای که در خانه دارند را کنار هم می‌چینند و از آن عکس می‌اندازند؛ مثلاً فانوس گل خشک و پر، مثلاً رومیزی بته جقه و صندوقچه و دیوان حافظ بعضاً همراه با چایی نبات.

اینها چیزهای قشنگی است، ولی تقریباً هر صفحه‌ای را که باز می‌کنی چیزی جز اینها نمی‌بینی و کم‌کم حالت به هم می‌خورد از این سانتی‌مانتالیسم افراطی! جمله‌هایی هم که بالای پروفایلشان می‌گذارند خواندنی است؛ یا اوج یاس و ناامیدی یا ته امید و زندگی. همه دارند تلاش می‌کنند خاص به نظر برسند و همه هم شبیه هم هستند، ابعادی از خودشان را نشان می‌دهند که خودشان نیست.

این وسط نظرهایی که ملت زیر پست‌ها برای هم می‌گذارند جالب توجه است! حرف چشمگیری نمی‌یابی، آدم‌ها انگار فقط می‌خواهند یک حرفی بزنند هرچه باشد. یا هر چیزی را لایک می‌کنند تا احتمالاً بیایند لایکشان کنند و به تعداد لایک‌هایشان تفاخر کنند یا به تعداد فالوئرهایشان.

نمی‌فهمم چرا آدم باید با هر غریبه‌ای حرف بزند، هر غریبه‌ای را تایید کند آن هم بی دلیل و بهانه! بگذارد اسم هر ناشناسی بر صفحه مجازی‌اش نقش ببندد. شاید یک نفر بیاید و بگوید: تو خیلی املی! عصر، عصر ارتباطات است. اما من فکر می‌کنم ما ارتباطات را در بدترین مفهومش گرفته ایم و در حال حرکت به سمت قهقراییم. من درک می‌کنم انسان موجودی اجتماعی است، همه احتیاج به توجه و احترام و محبت داریم اما نه از نوع کاذبش! و می‌دانم آدم‌ها احتیاج دارند با هم حرف بزنند، بنویسند تا تخلیه شوند، دوست دارند ابراز عقاید کنند اما پیش از همه اینها آدم‌ها احتیاج دارند خودشان باشند! گویا ما خواست دیگران را زندگی می‌کنیم مدام منتظر تاییدهای بیرونی هستیم به جای آن که تمرکز را روی درون بگذاریم، مدام نگاه به بیرون از خود داریم. و در چنین وضعیتی رشد حقیقی‌ای در درون ما رخ نمی‌دهد! سرتان را درد نیآورم، باز اعلام می‌کنم که آدمی احتیاج دارد بنویسد، اما آدمی احتیاج دارد بداند دقیقاً دارد چه می‌کند؟